

произно́сат се и двѣте чисто, н. п. *Ἀββαῖμι, Σάββατον*. и ѓно̀ не страда́ нѣкогашъ премѣненіе.

Г, у, *γάμμα*. Не се произно́си като славѣнскіятъ глаго́лъ, но съ различно произношеніе, сѣрѣчь съ нево́то (съ нево́це то) коѣто мо́же да на́бчи нѣкой ѓтъ живъ тѣкмо гла́съ, зацо́то произношеніе то не мо́же да се ѓпише секаде тѣчно. ѓно̀ страда́ премѣненіе. и пѣрво когáто се оу̀сѣдѣви не произно́сат се и двѣте со сво́ятъ си чистый гла́съ, но пѣрво то се произно́си като *ν*, а втѣро то като славѣнскіятъ глаго́лъ, а нѣ като Грѣческо то *γάμμα*. н. п. *ἄγγελος*, така́ се произно́си ἄγγελосъ. втѣро, и когáто се на́мери предъ *κ, ξ, χ*, като *ν*-се произно́си, н. п. *ἄνχηρα, παυχόσμιος. φάραυξ, λάρυυξ. συχωρῶ, σύχχσις*. произно́сат се ἄнгура, пангѣсмѣосъ, фáранкесъ, лáргнкесъ, сѣнхѣрѣ, сѣнхѣсѣсъ. и въ тѣѡ ѓбаче ѓстанѣва мáло нѣкое сокровѣнно произношеніе, коѣто не мо́же да се ѓпише, но трѣвѣва да го чѣе нѣкой ѓтъ живъ гла́съ (в). *у*-та предъ само-

(в) въ славѣнска рѣчь когáто се на́мери г предъ *κ*, чѣсто се произно́сатъ и двѣте, а нѣ като цю рѣкохме за Грѣческо то *у*. зацо́то секой ꙗзыкъ си ꙗма сво́йство то. н. п. лѣгкій, мáгкій, каквѣто цю са писани така́ си се и произно́сатъ, а въ чѣждыте рѣчи трѣвѣва да сохрãнãваме и нѣ нѣхно то произношеніе, зацо́то ꙗко го рече́ме въ чѣжестрãнна рѣчь каквѣто цю ꙗ́ писано растѣрасе рѣчьта и нѣ знáчи на ѓный ꙗзыкъ нѣцо. Каквѣто н. п. *ἄνχηρα* трѣвѣва да произно́симе ἄнгу-